Avs:
Svenska Prazsky Krysarik Klubben
c/o Curtsdotter Karhu
Själsviksvägen 3
57263 Oskarshamn

B FÖRENINGS-
BREV

PORTO

Hej alla medlemmar!

Sommaren flög förbi som vanligt, och hösten är redan här.
Men även hösten kan ju vara en årstid att glädjas åt, med härliga skogspromenader på gulnade löv, mysiga kvällar under en värmande filt i soffan medan regnet slår på taket, kanske tar vi det lite lugnare och stressar mindre under hösten. Minns sommarens alla aktiviteter, utställningar och annat hundkul, drömmer om kommande upplevelser?

Jag vill uppmana alla medlemmar att visa intresse för klubbarbetet. I dagsläget är det ett fåtal medlemmar som drar sitt strå, och för att vår klubb ska fortsätta vara en stark och växande klubb måste fler hjälpas åt. Det är upp till er medlemmar att berätta vad ni vill göra, vad som ska hända i klubben osv. Skicka ett mail till någon av oss i styrelsen.
Alla kontaktuppgifter finns på spkk.se.

I det här numret av PeKå berättar Anders Sahlin om en kväll med Cesar Milan, och dessutom bjuder vi på en liten guide till hur du tränar hunden i kantarellsök, en ypperlig höstaktivitet tillsammans med din PK.
Så mys till det i soffan med hund o filtar och njut av en stunds skön läsning av PeKå nr3!

Maria Weinehall, Ordf. SPKK
maria@spkk.se

Innehåll i detta nummer

CM-referat	**3-4**
Kantarellsök	**5-9**
Barnens PeKå	**10**
Mönstring	**10**
Barometern	**11**
Pågående arbete, nästa nr	**11**

Medlemsavgifter 2011:
200kr för fullvärdig medlem, 75kr för familjemedlem,
250kr för medlemmar boende utanför Sverige.
BG-nr: **289-3451**
Märk inbetalningen med de namn som inbetalningen avser.
Vid frågor, kontakta Veronica: **veronica@spkk.se**

Resultatbarometern utställning 2011

Topp-10 2011

Samma poäng ger delad placering. = svenskfödd hund
Resultat beräknat 2011-10-07(för senaste uppdatering, besök spkk.se):

	Hundens namn	Poäng 1	Poäng 2	Poäng 3	Poäng 4	Poäng 5	Summa
1	Nejmes All In	36	36	23	36	38	**169**
2	Antonin Od Katovicke Hory	34	30	26	26	14	**130**
3	Chyra z Amalciny zahradky	17	26	25	16	21	**105**
4	Gripens Beautyful Billabong	27	16	11	9	11	**74**
5	Bulinka z Podkozi	11	22	10	18	11	**72**
6	Angel Crown Holiness Henri Lloyd	9	6	22	8	12	**57**
7	Yrsa z Vysehradskeho Podhradi	7	4	7	8	8	**34**
8	Noster Mirabilis Haumia Tike-Tike	12	7	13			**32**
9	Cleopatra Alimak	9	7	13			**29**
10	Noster Mirabilis Jupiter	11	12	5			**28**

OBS! Alla resultat är preliminära till dess kontrollräkning gjorts efter årets slut!
Självklart uppskattar vi om du meddelar oss om du hittar uppenbara fel i listan.

Om din hund saknas beror det antagligen på att:

- Den har inte blivit placerad i Bästa Hanklass resp. Bästa Tikklass
- Du har glömt att anmäla din hund till barometern
- Den tävling där din hund tagit poäng har inte ännu registrerats på Hunddata
- Något har gått fel, kontakta oss på resultat@spkk.se snarast

Pågående arbete i SPKK	PeKå nr 4 - PL-special!
Mönstring **Raskompendium** **Monter** **Klubbshoppen** **Statistikuppdatering** **PeKå nr 4** Du hittar arbetsgrupperna på styrelsesidan, www.spkk.se	***Nästa nummer av PeKå kommer i slutet av året. Skicka gärna in bilder och artiklar redan nu – redax@spkk.se.*** ***Preliminär deadline för inskickat material: 10 november*** *//Redax*

Juniorhandling

En av våra yngre medlemmar har varit duktig i ringen under året och kvalat till SM i Junior handling!

Tuva har intervjuat Jesper Rydfjäll:

T: Vilken hund hade du när du tävlade? Och var det din hund?
J: Min hund Yrsa och hon är 4½ år.
T: Hur kändes det att bli kvalificerad till SM?
J: Helt fantastiskt trodde inte jag skulle bli kvalificerad när det var över 25 stycken handlers.

T: Hur länge har du hållt på med juniorhandling?
J: Sedan i början på året min första juniorhandling tävling var på MY DOG.
T: Hur känns det inför SM finalen?
J: Spännande och lite nervöst. jag brukar träna här hemma nu för SM så man är väldigt förbered.

Vi på Redaktionen tackar dig för att du ställde upp och önskar dig lycka till! Vi håller alla tummarna! :)

Mönstring av Prazsky Krysarik 2011

Inmönstring #2 planeras till 5 november 2011 i samband med Växjöutställningen.

Mönstring innebär att stamboken öppnas för att en ras ska få in "nytt blod" i avelsbasen, med syftet att öka den genetiska variationen inom rasen.
Det viktigaste med mönstringen är efterarbetet, hur vi tillsammans tar tillvara på den här möjligheten att stärka rasen.
Hur går det till?
Föranmäl dig till inmönstringen genom att skicka ett mail med hundens namn, ID-nr (chip eller tatuering) samt ägarens namn, adress, telefonnr, emailadress till **inreg@spkk.se**.
Pga. begränsat antal platser kommer vi att använda oss av principen "först till kvarn".
Du *kan* även anmäla dig på plats, MEN vid högt deltagarantal kommer de föranmälda hundarna att prioriteras.
Du som föranmält dig får ett PM med inbetalningsuppgifter, vägbeskrivning, tider mm. via mail innan mönstringen.

Frågor: Ida Curtsdotter Karhu - **ida@spkk.se**
Läs mer på spkk.se för utförlig och aktuell information!

Cesar Millan show

av Anders Sahlin

Förväntan: Skyhög, framförallt från den yngre delen av familjen.
Omdöme: Som titeln antyder: mycket show och underhållning och en del fakta.
Publik: Mycket blandad. Många barnfamiljer samt en viss mängd kvinnliga fans.

Den 23:e maj begav det sig på Johanneshovs isstadion. Den kontroversielle (?) legendaren Cesar Millan var i stan. Elias och kompisen Fred hoppades naturligtvis få se Cesars "pack" på plats i Globen och då speciellt deras idol inom hundvärlden, Cesars pitbull "Daddy". Jag kan lugna alla hundälskare: Detta var en kringresande show. Någon möjlighet eller tanke på att forsla hundar från Amerika över halva Europa fanns naturligtvis inte. Sålunda ingen "Daddy" live. Däremot fick vi oss till livs en hel del intressanta anekdoter om hur amerikaner i största allmänhet förhåller sig till sina älskade hundar.

Några myter om amerikanska hundägare som därmed befästes var:

- En amerikan motioner sällan själv sin hund. Detta gör han istället genom att
  - Hyra in en person som rastar hunden åt honom. Så började bl a Cesars karriär. Han kommer ursprungligen från Mexico där det gäller att utstråla rätt energi för att kunna hantera alla vildhundar på gatorna.
  - Eventuellt använda löpband åt hunden. Detta kanske är ett bra alternativ om man bor i den stekheta Nevada öknen eller i Florida mitt i sommaren. Annars känns metoden mycket tveksam.
- En amerikan ser alltid sin hund som en fullfjädrad familjemedlem. Då en amerikan alltid tränar sina barn i att agera självständigt och ta egna beslut tillämpas denna uppfostringsmetod även på hunden, som ju enligt resonemanget är att betrakta som ett barn.
  - Behovet av dogwalkers blir därav tämligen stort.
  - Behovet av dogtrainers blir också tämligen stort.

Det förekom en hel del roliga anekdoter om både kända och okända amerikaners sätt att relatera till sina älskade familjemedlemmar. Exempel på dessa: Oprah Winfrey, Barack Obama, m fl. Det genomgående temat för anekdoterna var: Hur man genom att "personifiera" sin hund helt tappar kontrollen över den. Här hade Oprah en del att lära. Dock: Det är en konst att tala om för världens rikaste och kanske mäktigaste kvinna att hon gör fel.

Nog sagt om amerikaner. Cesar Millan har ett tydligt och pedagogiskt budskap vad gäller hur man hanterar sin hund. En princip han håller stenhårt på är att hundar behöver i ordningsföljd:

1. Motion
2. Disciplin
3. Kärlek.

Han håller också stenhårt på att det aldrig är hunden som behöver tränas, det är alltid föraren/handlern som behöver tränas. En hund som inte lyder har helt enkelt inte fått den träning som behövs.
Han menar också att det absolut vanligaste felet vi gör när vi försöker uppfostra våra hundar är att vi personifierar dem. Detta återkommer han till otaliga gånger.

Deltog då inga hundar i showen?
Jodå. Ett antal svenska hundägare med problem fick ta upp sina hundar på scen, varvid Cesar fick ta del av deras problem och ge dem konkreta tips på hur de skulle hantera problemet.
Detta moment påminde väldigt mycket om det vi är vana att se från hans tv-show. Naturligtvis verkade Cesar få ordning på de problem hundarnas ägare hade.

Hur gick det då med "Daddy"?
-I pausen mellan de två delarna av showen visades en minnesfilm kring "Daddy", eftersom han gick bort 2010. Killarna blev lite ledsna men var i alla fall nöjda över att få ta del av denna anmärkningsvärda hund på detta sätt.

Sammantaget var detta en mycket underhållande kväll med tydlig showkaraktär och en smula pedagogik.

där det växer mycket svamp, borde det inte gå många pass förrän hunden kan börja göra nytta för sig som ”äkta” kantarellsökhund!

Den färdiga kantarellsökhunden
Nu när du har klarat av att träna upp en duktig kantarellsökhund och på allvar kan fylla frysen med kantareller är det två saker du bör komma ihåg:

Börja varje svamptur med att få hunden i ”svamp-stämning”. Även om du känner dig säker på att hunden kan detta med att söka efter och markera svamp, bör du börja varje pass med att repetera markeringssättet, några gånger med och andra gånger utan svamp, och gärna också med en svamp som du har lagt ut. Ju längre tid det har gått sedan förra gången hunden sökte efter svamp, desto nödvändigare är denna uppvärmning. Och när du börjar en ny säsong nästa år är det mycket möjligt att du måste repetera samtliga steg i inlärningen, men den goda nyheten är att hunden snabbt kommer ihåg vad det rör sig om.

Förhoppningsvis har du lagt märke till att du alltid skall klicka och belöna hunden, och belöna hunden bra, varje gång den utför ett önskat beteende – vare sig det är tal om inlärning av markering utan svamp, med svamp, med dold svamp eller med svamp som hunden söker efter och hittar. För att hunden skall fortsätta att hitta svamp är det viktigt att du aldrig slutar klicka och belöna den för korrekt markering, och detta gäller hela hundens liv som aktiv kantarellsökhund. Ha därför alltid med dig godbitar eller favoritleksaken på svamptur!

Då återstår bara att önska er en fin höst med många fina turer och korgen full med kantareller!

Om kantareller
Kantarellen är lätt att känna igen och anses vara en av de säkra svamparna. Den är gul-orange, hatten är trattformad och känns lätt igen på de grenade åsar som löper från hattens undersida och långt ner på foten.

http://www.soppforeningen.no/
http://www.svampguiden.com/
http://www.svampkonsulent.nu

Kantarellen växer i barr-, löv- och blandskog och är vanligt förekommande över hela landet, även om den är mer sällsynt norrut i landet. Säsongen kan börja så tidigt som i slutet av juni och vara ända till november. Smaken är mild och god, och kantarellen är läcker att steka, blanda i grytor och att ha på varma smörgåsar. Kan även stuvas.

Andra goda svampar som är svåra att förväxla med giftiga svampsorter är:
Blek/ljus taggsvamp, Karl Johan svamp, fårticka, tegelsopp och matriska.

Är du i minsta tvivel om vad du har plockat för svamp – uppsök en svampkonsulent/jour i din kommun! Låt inte svamp som du är tveksam på komma i kontakt med annan ätbar svamp.

Första passet med svamp i skogen
Träningen med utlagd svamp i skogen försiggår på samma sätt som ovan, men kom ihåg at du nu har gått över till ny miljö som sannolikt gör saken mycket svårare för hunden. Det är därför viktigt att du sänker kriterierna så mycket att hunden lyckas med uppgiften! Det bästa är att börja om med att upprepa markeringssättet utan kantareller, så som du gjorde under det första passet där du skulle lära hunden att sätta sig när den såg/kände lukten av svamp. Klicka och belöna hunden några gånger för att den sätter sig eller gör det som du har valt som markeringsform.
Om detta går bra, dvs att hunden erbjuder sitt utan problem, kan du fortsätta att öka kriterierna på samma sätt som tidigare; håll svampen framför nosen på hunden, lägg den på marken, lägg den en bit bort, göm den medan hunden tittar på och låt hunden söka direkt, göm den och vänta lite innan hunden får söka, göm den utan att hunden ser det och låt hunden få söka, och när du är nöjd med söket och markeringen kan du sätta på den verbala signalen för att hitta svamp. Glöm inte att klicka och belöna hunden varje gång den sätter sig framför svampen. Det kan verka som en omständlig process att upprepa samma steg en gång till när du kommer ut i skogen. Den goda nyheten är att denna gång kan du öka kriterierna mycket snabbare, och kanske du kommer så långt att ni redan under första passet i skogen kan börja söka efter svamp som hunden inte har sett att du lagt ut.

Som tidigare nämnt skall hunden inte följa ditt spår för att hitta svamp och den skall heller inte söka efter svamp endast där den får vittring av dig. Växla därför mellan att kasta ut svampen och att lägga ut den. Av erfarenhet vet jag också hur lätt det är att glömma var man gömde svampen, så vänja dig vid att lägga märke till speciella kännetecken just där svampen har lagts ut. Eventuellt kan du snitsla stället där du lägger ut svampen. Varför det är viktigt att veta var svampen ligger är först och främst för att hunden skall lyckas hitta svamp, och då är du beroende av att veta ungefär var och i vilken riktning du bör låta hunden påbörja söket. En annan orsak är att du på detta stadium i träningen bör veta att det faktiskt finns svamp där hunden markerar. Om inte kan du riskera att belöna hunden för att sätta sig där det inte finns svamp, och det är inget vidare….

De följande passen
Nästa pass kan du gärna träna på samma ställe, eller du kan lägga passet på ett nytt ställe. Därefter kan du variera träningsplats. Kom ihåg att sänka kriterierna varje gång du påbörjar ett nytt pass så att hunden kommer i ”svamp-stämning” innan du låter den söka efter svamp den inte har sett att du lagt ut, och kom ihåg att alltid klicka och belöna för markering av svamp. För varje gång du tränar kommer du antagligen att se att hunden snabbare och snabbare kommer i ”svamp-stämning”, och du kan öka kriterierna motsvarande snabbt.
Tills nu har du klickat så fort hunden sätter sig, men på det här stadiet föreslår jag att du börjar vänja hunden vid att du böjer dig ner för att ”kolla” om det är svamp framför hunden innan du klickar och belönar hunden för att ha markerat. Detta kommer att löna sig sedan när ni är ute på riktiga svampturer och du inte vet säkert om det är svamp hunden har markerat innan du själv har tittat efter.

På svamptur!
Till sist är ni klara för den första nästan riktiga svampturen. ”Nästan riktig” därför att hunden fortfarande är under upplärning och beroende av att passen läggs upp så att den lyckas med att hitta svamp ofta. Därför skall du fortsätta att lägga upp passen som ett vanligt pass med utlagd svamp, men förhoppningsvis skal hunden nu äntligen kunna söka efter, hitta och markera svamp som ännu inte har rörts av människohänder.
Detta kräver att du går ut i förväg och hittar kantareller utan hjälp från hunden, allra helst två eller tre ställen, och märker upp ställena innan du hämtar hunden. Innan du låter hunden börja söka på det ena aktuella stället, börjar du träningen som vanligt med att få hunden i ”svamp-stämning” (börjar med låga kriterier och ökar dem gradvis från att låta hunden markera en svamp som den ser att du lägger ut, till att söka och markera en svamp som den inte har sett att du lagt ut). Därefter tar du med hunden till stället där du hittade kantareller och låter den söka, hitta och markera på samma sätt som med utlagd svamp. Som alltid klickar och belönar du varje lyckad markering.
Övergången från nästan riktigt svampsök till riktigt svampsök görs gradvis genom att du hittar och markerar två eller flera kantarellställen och låter hunden söka på andra nya ställen mellan varje känt ställe. Lyckas hunden att hitta svamp själv är det utmärkt, om inte får du se till att den hittar och markerar svamp genom att låta den söka på nästa markerade ställe. Och på så vis fortsätter du tills ni stöter på kantareller som hunden hittar och som du ser för första gången. Detta sker kanske inte under första passet, men eftersom du har hittat ett ställe

Kantarellsök med hund

Av Helle Haugenes

Hösten närmar sig, och för många av oss betyder det många härliga turer tillsammans med hunden i skog och mark. För många betyder också hösten det samma som att plocka det naturen har att erbjuda av ätbara växter – svamp är en av dem. Hur vore det att kombinera de två: Ta med hunden på svamptur, eller ännu bättre, få hunden att hjälpa till med att hitta svamp.
Att lära hunden att hitta svamp är nämligen ingen konst! Allt som behövs är några kantareller, favoritbelöningen, och självsagt, en hund! Om du börjar träningen nu kan du hinna med många fina svampturer med din hund innan säsongen är över för i år.

Det färdiga resultatet
Svampsök med hund består i princip av två delar – att hitta svamp och att markera svampfyndet. Både att söka efter en speciell svampdoft och att markera doften, är något som hunden måste lära.
Att söka efter och att hitta svamp går till så att hunden söker med hög näsa, dvs att den söker igenom ett område tills den får vittring av svamp, till exempel kantarell. När hunden så får vittring av kantarell skall den markera, dvs visa att den har hittat kantarell med hjälp av ett inlärt beteende, genom t ex att lägga sig ner, sätta sig eller skälla.
Samma princip gäller oavsett typ eller sorter av svamp som hunden har lärt sig känna igen doften av – det går bra att lära hunden att hitta olika sorters svamp, men träna på en sort i taget. Jag har valt kantarell därför att det är den populäraste matsvampen och nästan omöjlig att ta fel på.
På sikt skall själva markeringen utlösas vid synen och lukten av svampen, medan du gärna kan lägga på verbal signal på själva söket när du är nöjd med sättet som hunden söker på, hittar och markerar svamp. I praktiken betyder detta att diskriminativa stimuli (”signalen”) för att söka efter svamp blir ditt beteende, situationen och annat som är speciellt för svampplockning, och eventuellt en verbal signal som ”hitta svamp”. Motsvarande blir synen och lukten av svamp en diskriminativ stimulus för att utföra det inlärda markeringsbeteendet.

Det är stor fördel att lära hunden att söka i sele och lite långt koppel (eventuellt spårlina). På så sätt säkerställer man att hunden inte söker utanför din räckvidd, samt att det blir lättare att ha en överblick över var ni redan har sökt och vilka områden som återstår att genomsöka.

Val av markeringssätt
Som nämnt ovan måste hunden lära ett beteende som skall tala om för dig att den har hittat svamp. Vilket beteende du väljer är beroende av vad du själv föredrar – antingen att hunden sätter sig, lägger sig, stannar och står, skäller eller något annat – men det är smart att välja ett beteende som skiljer sig från annat som din hund gör på promenader. På så sätt undviker du att luras tro att din hund har hittat svamp när den egentligen bara gör något som den annars brukar göra. För att spara tid är det också en fördel att välja ett beteende som hunden redan kan utföra i andra situationer (och gärna också i skogen) och som är realistiskt att få hunden att göra oberoende av väder och underlag. Att lägga sig kan t ex se ut som ett praktiskt beteende, men somliga hundar kan vara svåra att få till att lägga sig i ljung eller på vått underlag. Det samma gäller även att sätta sig på olika underlag, även om det vanligtvis inte är något problem för de flesta hundar oavsett förhållanden. Välj med andra ord ett beteende som hunden klarar av att utföra på alla slags underlag och som gör det lätt för dig att se att hunden har hittat svamp.

I den här artikeln har jag valt att använda ”sitt” som markeringsform. Just därför att det är ett beteende som de allra flesta hundar redan kan och har lätt för att erbjuda på alla slags underlag och i alla sorters väder. Om du väljer en annan markeringsform (t ex ligg) är tillvägagångssättet ändå det samma, du bara byter ut beteendet ”sitt” med det beteende du har valt.

Inlärning av sittmarkering
Själva svampsök-träningen börjar med att lära in den markering du har valt. I början behöver du inte svamp, men börjar med att klicka och belöna hunden för att utföra markeringsbeteendet (sätta sig) frivilligt och i olika situationer.

Med att utföra beteende frivilligt menas att du inte skall ge hunden några kommandon eller någon signal, utan vänta på att hunden erbjuder beteendet av sig själv. Just när hunden erbjuder beteendet, klickar du och belönar detta.
Om du har valt ett beteende som hunden redan har på sin repertoar kan du relativt snabbt börja träna detta beteende på olika ställen och i olika väder. Till exempel kan du träna i skog och mark, både när solen skiner från blå himmel och när det öser ner. Kort sagt; hunden skall lära sig att utföra det valda markeringsbeteendet på de ställen, i de slags väder och på de underlag som det kan tänkas att du tar svampturer i när den tid kommer.
Redan nu kan det löna sig att träna ”sitt” med hunden i koppel, och efterhand också få fram frivilligt sitt (eller det beteende du har valt) medan du går sakta framåt – när ni skall ut och söka efter svamp kommer ju hunden att vara i rörelse när den upptäcker svampen. Det att hunden sätter sig frivilligt medan ni är i rörelse kommer helt automatiskt om du först har klickat och belönat hunden flera gånger för att sätta sig medan du står lugnt, och därefter börjar röra dig sakta med fingret klar på klickern och väntar tålmodigt på att hunden skall erbjuda något för att få klick och belöning. Sannolikheten för att hunden försöker sig på det som senast gav belöning, alltså sitt, är mycket stor.

Det verkar kanske som bortkastad tid att använda flera pass i skog och mark med att träna på ett enkelt beteende som hunden redan kan i andra situationer, men det visar sig att många hundar inte är vana vid att träna i skogen (eller i dåligt väder, eller i ljung, osv) – skogen är ju dit man gärna tar med hunden för att låta den gå lös eller fritt få nosa och ha mysigt – men dessa pass kommer sannolikt att förenkla markeringsträningen på svamp längre fram.
Om din hund inte kan det beteende som den efterhand skall använda för att markera svamp, bör du börja med att shapa in det valda beteendet på ett lugnt ställe där hunden har lätt för att jobba. Därefter utökar du träningen genom at byta till nya miljöer som gradvis blir svårare. Det tar nog inte lång tid förrän du kan ta med dig hunden ut i skogen för att träna så som jag beskrev i ovanstående avsnitt.
Om du använder godbitar, eller växlar mellan godbit och lek som belöning, kan det vara praktiskt, om än inte nödvändigt, att lära hunden att stanna kvar i den position den befinner sig i helt tills du har gett godbiten efter klicket (när du belönar med lek behöver du inte tänka på detta). På så vis kan du få tid att plocka svampen medan hunden väntar, samt att du undviker att hunden studsar upp och trampar på svampen efter klicket. Du kan lära in detta genom att ha godbiten lätt tillgänglig – detta är en av de få gångerna du faktiskt kan ha godbiten i handen när du klickar, och på detta sätt får du gett hunden godbiten innan den hinner komma ur position. Om hunden hinner byta position mellan klick och godbit, väntar du bara med att ge godbiten tills hunden åter erbjuder sitt, eller det beteende du använder som markering. Är du duktig och snabb med godbiten i början, samt bara ger godbiten medan hunden är i markeringsposition, dröjer det inte länge förrän hunden lär sig att sitta kvar tills den får godbiten. Efter varje klick och belöning tar du med dig hunden en bit framåt, och väntar på att hunden åter skall erbjuda beteendet.

Markering på svamp
Din hund har nu lärt sig att erbjuda sitt (eller det markeringssätt du har valt) i många situationer; den kan sätta sig när ni är i rörelse, det är lika roligt att sätta sig i våt ljung som hemma på vardagsrumsgolvet, och inte minst; din hund upprepar beteendet när du klickar och belönar den för det!
Då är det dags att göra svamp till en signal (en diskriminativ stimulus) som betyder ”sitt”. Här behövs det svamp; kantarell om det är detta ni sedan skall söka efter. Kanske har du redan haft turen att hitta kantarell i skogen, om inte går det bra med färsk kantarell från affären. Om kantarellen förvaras i en papperspåse i kylskåpet håller den sig i flera dagar.
Innan du påbörjar passet har du svampen redo och kopplar hunden. Inled passet med att inpränta markeringen utan att använda kantarell, dvs du klickar och belönar hunden för att sätta sig frivilligt och upprepar detta några gånger. Därefter tar du fram svampen, håller den framför hundens nos och väntar tålmodigt. Så fort hunden sätter sig klickar du och belönar. Upprepa detta några gånger och klicka och belöna hunden varje gång den sätter sig. Om hunden försöker ta kantarellen i munnen, gömmer du den bara bakom ryggen utan att säga något. Så tar du den fram igen och ger hunden en ny chans att sätta sig. Fortsätt med detta tills hunden sätter sig så fort du håller fram kantarellen.
När detta går bra tar du fram svampen igen, men denna gång närmare marken/golvet. Klicka och belöna hunden för att sätta sig när den upptäcker svampen. Nästa steg är att lägga svampen på golvet framför hunden och klicka och belöna den för att sätta sig framför svampen. Om hunden sätter sig just när den upptäcker svampen

och utan att försöka plocka upp den, kan du nu öka kriterierna ytterligare genom att lägga svampen en bit ifrån hunden och låta den gå bort till svampen och sätta sig framför den.

En del hundar vill gärna smaka på svampen eller apportera den. Ofta är detta ett resultat av att man har gått för fort fram från att hålla svampen i handen och tills man lägger den på marken. Om detta skulle ske går du tillbaka till träningen där du höll svampen i handen. När du åter börjar lägga ner svampen på golvet eller på marken, kan du hålla handen över svampen för att förhindra att hunden plockar upp den. Nästa steg blir då att ta handen gradvis längre och längre bort från svampen för varje repetition hunden gör.
Använd en del tid på denna del av träningen. Innan hunden är klar att börja söka efter svamp, bör den kunna markera svamp som ligger på vardagsrumsgolvet, på gräs, i ljung, på myrmark, intill en trädstam, under täta grenar, osv. och på torrt och vått underlag. Den bör också kunna gå helt bort till svamp, som du har placerat upptill flera meter bort, och sätta sig, och alltid med nosen i riktning mot svampen och helst med ryggen mot dig. Målet är att hunden automatiskt skall reagera med att sätta sig så snart den upptäcker en svamp. Och varenda gång hunden sätter sig på lagom avstånd och med nosen i riktning mot kantarellen, klickar du och belönar.

Söket kan börja
Nu har faktiskt tiden kommit till att låta hunden börja söka lite efter svamp. Medan hunden tittar på kan du placera svampen strax utanför hundens syn- och räckhåll. Gå tillbaka till hunden och följ efter den i kopplet. Klicka och belöna när hunden hittar svampen och sätter sig framför den. Om detta går bra kan du upprepa det medan hunden tittar på, men denna gång gör du det lite svårare att hitta svampen så att hunden måste leta lite innan den hittar. Oavsett om du tränar inne eller ute under detta pass så använder du det du har av gömsställen, antingen det är bakom ett bordsben eller en byrå, eller bakom en trädstam eller i gräset. Förr eller senare, och egentligen så fort som möjligt, bör du lägga träningen utomhus. Det är trots allt ute som svampturerna skall försiggå.

En sak du bör tänka på är att undvika att hunden följer ditt spår eller att den är beroende av att känna din doft på marken för att kunna söka. Så länge hunden ser att du lägger ut svampen kommer den antagligen inte att bry sig så mycket om lukten av dina spår, men detta kan ändra sig när den skall börja söka efter svamp som den inte ser att du lagt ut. Det kan därför vara klokt att kasta svampen en bit bort från där du har gått så att det inte är möjligt för hunden att följa ditt spår, samt för att lära den att söka även där din lukt inte finns. Likaså kan det vara idé att börja redan nu med att låta hunden hitta svamp som du inte har tagit i. Genom att dra en påse över handen eller använda en korvtång eller liknande när du hanterar svampen, begränsar du lukten av dig själv.
Det är viktigt att hela tiden öka svårighetsgraden så att ni får framgång i träningen, men samtidigt får du heller inte gå för fort fram. Uppgiften skall alltid läggas upp så att hunden hela tiden har en reell chans att få klick och belöning, men den skall samtidigt göras så pass svår att hunden utvecklas. En god tumregel är att hunden skall lyckas i minst 80 % av försöken. Om den gör fel mer än 4 av 5 gånger, lägger du antagligen upp träningen för svårt och bör snarast justera upplägget lite. Om hunden lyckas upp emot 100 % av repetitionerna, är det däremot möjligt att du går för långsamt fram och hellre bör öka svårighetsgraden lite fortare så att du inte riskerar att stagnera.

Nu som hunden har blivit duktig på att markera svamp som den har sett dig lägga ut, är det dags att lära hunden att söka utan att den sett var du la svampen. Denna övergång gör du gradvis genom att låta hunden se att vi lägger ut svampen innan vi går några meter med hunden i motsatt riktning och väntar några sekunder, går tillbaka och inväntar at hunden skall börja söka. Nästa gång, om det gick bra förra gången, väntar du lite längre innan du tar med hunden tillbaka för att börja söket. Slutligen skall du kunna lägga ut svamp utan att hunden har sett det, ta hunden med till stället där du vill att den skall börja söka, och låta den sätta igång söket på eget initiativ. När detta fungerar kan du gärna lägga på en verbalt signal som ”kantarell”, ”leta svamp” eller liknande.

Det närmar sig
När ni har kommit så långt är det dags att lära hunden att söka efter svamp i de miljöer som ni sedan kommer att gå i, dvs skogen. (Om ni då inte redan har börjat träna med svamp i skogen)